

Forfatter: Jacobsen, Peder Vilhelm

Titel: BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Jacobsen, Peder Vilhelm (1832-07-13)

Citation: Jacobsen, Peder Vilhelm: "BREV TIL: Hertz, Henrik FRA: Jacobsen, Peder Vilhelm (1832-07-13)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 94.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000042.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra P. V. Jacobsen til Hertz.

13. Juli 1832

Kjære Hertz! Efter at jeg selv i Onsdags havde talt med Reitzel, formanet ham og faaet ham til s. 95strax, medens jeg var tilstede, at sende Bud over i Trykkeriet – fik jeg dog først igaar Aftes Kl. 10½ det vedlagte 3die Ark. Kan jeg faae ham hen ved Trinitatis eller Frue Kirke, skal jeg lade ringe for Ørene af ham ! men jeg frygter for, at det ikke vil hjælpe.

– – Jeg skal hilse Dig fra Kilde. 23) Han stod i Forgaars 7 Timer paa Toldboden for at see Lord Durham, 24) den engelske Ambassadeur extraordinaire, der reiser til St. Petersborg for at forkynde Krig, og som her paa Veien skulde forespørge, om vi vilde holde med Russerne og i saa Fald tages af Englænderne, eller omvendt. Knirsch Hotel var samme Gesandt for ringe, og derfor sov han hver Nat paa sit Linieskib. Han har 6000 Daler daglig at leve af. Kilde stod imidlertid og ventede forgjæves. Da man betragter Krigen som ganske nærførestaaende, og vort Contoir i Cancelliet da faaer saa meget at bestille, som alle andre kongelige Contoirer tilsammen, saa maatte vi strax sætte os hen og skjære Penne, hvortil der siden ikke bliver Tid. Det er Aarsagen til, at jeg ikke saa vel kunde komme til at corrigere idag.

– – Som Du maaskee veed, har der alt i lang Tid ved Universitet og Consistorium været Tale om at andrage paa det latinske Sprogs Afskaffelse, ikke blot, hvad de nok Alle s. 96ere enige i, ved Examiner, men ogsaa, efter Nogles Ønske, ved Disputationerne og Festlighederne. Da Oehlenschläger forleden havde holdt sin Afskedstale som Rector magnificus, sagde Mynster, at der kunde man see, det dog var godt for Noget, at Talerne holdtes paa Latin; ellers vilde Oehlenschläger have prostitueret sig endnu mere, da der saa havde været Flere, der havde kunnet forstaae ham. Den Tale skal virkelig have været meget morsom for dem, som ikke ansee ham for det fuldkomneste Menneske. Især skal et Partie om Goethes huuslige Forhold have været et Mønster paa Mangel paa Delicatesse.

Da Bræstrup ^{*)} i Lørdags kom hjem fra sit Bryllupsgilde, var Porten i hans Gaard belagt med Halm og derover med Tæpper. Porten, Gaarden og Gangene vare illuminerede med orientalske Lamper; og paa Gangene, opad Trapperne stod hele det ham undergivne Politiepersonale. Politie-Betjentene nederst ved Porten, lidt høiere Extraskriverne ; lidt høiere Copisterne; lidt høiere igjen Fuldmægtigerne og endeligt ved Entréen til hans Værelser Politie-Assistenterne, der, paa hele Politiets Vegne, overrakte ham en plat de menage. Farvel.

Venskabeligst V. Jacobsen.